

Fra: Lone Oest [mailto:lone.oest@mail.dk]

Sendt: 2. januar 2007 22:57

Til: Nelly Terlaak

Emne: Kommentar til B11: Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling af forældrepar af samme køn.

Som mormor til et kommende barnebarn af et forældrepar af samme køn må jeg anstændigvis kommentere Beslutningsforslag B 11.

Mange gode og meget faglige kommentarer er allerede givet i de dokumenter, der er vedhæftet sagen. Og som gammel sundhedsplejerske er jeg meget enig i disse forslag.

Utallige forskningsresultater er lavet og utallige bøger er skrevet om børns tidlige tilknytning til forældrene – eller de voksne, der er tilknyttet barnet. De ansvarlige for dette forslag vil så let som ingenting kunne finde masser af materiale, der understreger vigtigheden af den tidlige tilknytning både for forældre og for barnet. Man vil også kunne se af den meget store viden der er inden for området, at det der har betydning, er de omstændigheder forældrene har at være forældre under, som er det alt afgørende.

Jeg tænker, hvorfor dog ikke gøre brug af denne viden? Hvorfor dog ikke gøre det lettest for alle og acceptere/ligestille forældre af samme køn med forældre af forskellig køn? Hvad med at spare forældre af samme køn for en masse bekymringer og besvær – og give dem mulighed for at give alt hvad de har til den lille nye verdensborger? Eller hvad med at spare dem, der skal administrere alt dette for tid og papirarbejde – og dermed skatteyderne for ekstra udgifter, ved blot at godkende disse forældre på lige fod med andre forældre?

Som kommende mormor gør det mig ondt at være vidne til, at der skal være forskel på mine børnebørns start på livet, fordi det ene af mine børn har måttet vælge en anden samlivsform end den anden. Og guderne skal vide, at kunne valget have været anderledes, så havde hun nok valgt at leve sit liv som de fleste andre og meget ville have været lettere. Men vi behøver som samfund ikke give hende flere problemer af den grund – set i forhold til de vilkår samfundet tilbyder hendes bror, der netop er blevet far.

Jeg håber på en behandling af B11, der er præget af storhed – for hvem skulle have større forudsætning for det end os i Danmark? - og ikke af ”småtænkning”.

Med venlig hilsen

Lone Oest Olesen, Kabdrupvej 45, 6100 Haderslev

Rådgiver i Kræftens Bekæmpelse.